

Chcete zlepšit angličtinu? Odblokujte stud!

Patříte k věčným začátečníkům a už nevíte, jak se konečně naučit dobře anglicky? Zkuste změnit přístup i metodu. Kateřina Dřízhalová z jazykové školy Mortimer English Club vám poradí, jak na to.

Eva Dömény

Věm dělají největší chybu chroničtí začátečníci? Ti, kteří sice opravdu chtějí, s vervou se do studia cizího jazyka pustí, ale po nějaké době prostě skončí...

Podle mých zkušeností s dospělými studenty si hodně lidí myslí, že stačí docházet jednou týdně na angličtinu, kde je to prostě naučí a pak už se tomu nemusí vůbec věnovat. Takhle to ale pochopitelně nefunguje. Nemůžete celý týden nic nedělat a neopakovat si to, co jste na hodině probrali. Další chyba spočívá v samotném systému českého vzdělávání, kde se dbá na drilování slovíček a gramatiky. Jenže s dětmi ve škole už pak nikdo anglicky nemluví. Sice se můžou naučit celkem dost slovíček, ale když na ně poté někdo promluví, vůbec na to nedokážou zareagovat, nejsou na to zvyklé. I když chápu, že když má učitelka v jedné třídě dvacet dětí, na tohle není prostor.

Myslíte, že se situace v učení cizích jazyků v našem školství od revoluce trochu zlepšila?

Pokud to mám posuzovat podle dětí, které sama učím, protože mé vlastní ještě do školy nechodí, tak se obávám, že se toho bohužel moc nezměnilo. Ono samozřejmě není snadné učit děti cizí jazyk tak, aby je to bavilo a udrželi jste si jejich pozornost. Ten předchozí systém výuky, kdy se jen učila na- z paměť slovíčka a gramatika, se neblaze podepsal zejména na dospělých lidech a vidím to i u dnešní střední generace.

Dá se nezdar v učení jazyka omluvit i známým povzdechem: Nemám na to buňky?

Určitě jsou lidé, kteří se jazyky učí snáze. Stejně tak jako je někdo nadaný na matematiku a nepotřebuje sáhodlouhé vysvětlování. Podobné to je i u jazyků. Nicméně motivace a píle dělá divy.

Sama jste říkala, že nestačí jednou týdně docházet na angličtinu. Co byste tedy ještě poradila studentům, aby se donutili jazyku vě-

Tipy a triky profiků

1. Děti se nejlépe učí pomocí písniček, pohádek a obrázků.
2. U dospělých studentů nejvíce zabírají kartičky. Můžete je použít na cokoli – slovíčka, fráze nebo třeba nepravdivá slovesa.
3. Využijte každou možnou chvíli k procvičování. V autě poslouchejte BBC, sledujte filmy...
4. Nevadí, když neznáte nějaký výraz. Chápat musíte kontext!

novat i mimo kurz a neodrazovalo je už zmíněné drcení slovíček s gramatikou?

Doporučuji snažit se v angličtině poslouchat a číst. Nemusí to být nic složitějšího, ale pořád je to přirozenější, než se drilovat nějaký suchý seznam slov. Ten si sice můžete s dobrou pamětí za pět či deset minut zapamatovat, ale jakmile je uslyšíte v mluvené angličtině, v nějaké větě, tak už si je mnohdy nedáte do souvislosti. Je to tím, že vy je máte naučené jen v tom seznamu, kterého se ve své paměti držíte.

Doporučení tedy zní, učit se slovíčka ve frázích a ve větách...

Přesně tak. Je to určitě efektivnější způsob. Mluvit, číst a poslouchat, to jsou tři nejdůležitější klíče k úspěchu při studiu cizích jazyků. A to se snažíme dělat i my v Mortimeru. Děti si tu například 45 minut hrají, stavíme, ukazujeme si obrázky a mluvíme na ně jenom anglicky. Ony na to už po velmi krátké době začnou reagovat, přestože ne všemu zpočátku rozumí. Zkrátka se ten jazyk přirozeně učí, stejně jako se naučily češtině. U dětí je to zvláště jednoduché, učí se rychle.

Na co tedy metoda výuky Mortimer klade největší důraz?

Rozhodně na mluvení. Je to nenásilné. Děti a do určité míry i dospělí se snažíme rozmluvit formou hry, zábavně, bez stresu. Snažíme se, aby děti vnímaly jazyk doslova všemi smysly – neustále s nimi mluvíme a co největší množství vý-

razů se snažíme vysvětlit názorně. Například když si s dětmi povídáme o pláži a učíme se související slovní zásobu, máme v hodině písek, hračky k moři, loďky, mušle, dáme si klidně i zmrzlinu... Když se učíme o slaném a sladkém, ochutnáváme různé pochutiny. Je to velmi interaktivní a zábavná výuka.

Kolik je ve třídě maximálně studentů?

U nás jich je nanejvýš šest. Všichni tak mají v hodině dostatečný prostor k mluvení.

Jak staří jsou nejčastěji vaši studenti?

Jsou to skoro všechny věkové kategorie ve všech kurzech od začátečníků až po pokročilé. Podíl dětí a dospělých je asi půl na půl. Máme i speciální kurzy pro seniory. Ty jsou vedeny stejně jako hodiny pro dospělé, ale postupuje se o něco pomaleji a tematicky se snažíme výuku dělat tak, aby pro ně byla zajímavá.

Kolik je vašemu nejstaršímu studentovi nebo studentce? Co je motivací začít se učit cizí jazyk v seniorském věku?

Naší nejstarší studentce je 75 let. Začala s angličtinou úplně od nuly. Teď už se učí asi tři čtvrtě roku. Umí základní fráze, takže dokáže mluvit o sobě a říct si o to, co potřebuje. Myslím si, že už by se neztratila. A jakou měla motivaci? Prostě jen tu, aby něco dělala.

Jací jsou senioři studenti?

Velmi vděční! Jsou to většinou lidé, kteří chtějí svůj mozek udržet aktivní a dále se nějak vzdělávat. Musím říct, že jsou naprosto skvělí a velmi se snaží. Je vidět, že se připravují i doma, a pokud bych měla jejich pokroky porovnat se studenty středního věku, tak jsou mnohdy daleko lepší. Je to pochopitelně tím, že pracující člověk, který má rodinu, už na studium doma nemá tolik času. Se seniory mám vždy pocit, že dělám něco dobrého a hezkého.

Má smysl učit se cizí jazyk, když vím, že ho nebudu mít kde používat a komunikovat v něm?

Myslím, že ano, protože to člověku vždy rozšíří obzory. Nejde studovat jazyk bez toho, abyste nepoznávali i jeho kulturu. Takhle se dozvíte i spoustu věcí a podle mě jste pak i tolerantnější a chápavější. Důležitá je však samozřejmě samotná motivace, bez ní je to těžké.

Foto: Alexander Dobrovodský, produkce: Marek Jaroš

o inspiraci

Kolik hodin týdně by tedy člověk, který se chce opravdu intenzivně angličtinu učit, měl studiu věnovat?

Je to hodně individuální. Jsou lidé, kteří se opravdu strašně rádi učí a nemusí se do toho nutit. Mám v rodině slečnu, která ve svých 23 letech mluví dobře pěti jazyky a většinu z nich se naučila sama. Baví ji to a učila se jim s radostí. U ní si ale myslím, že roli opravdu hraje talent a že stačilo málo. Také si myslím, že když už se někdo dobře naučí jeden jazyk, další mu pak půjdou snáze, tolik se nestydí komunikovat. Nicméně průměrně by se měl člověk učit minimálně hodinu denně a kombinovat při tom čtení, psaní i mluvení. Pak je to opravdu intenzivní studium, kdy už vám ovládnutí jazyka nebude trvat nijak dlouho.

Co byste doporučila lidem, kteří bojují s ostychem při komunikaci?

I to je důsledek klasické školní výuky. Na to platí opět jediné mluvení. Když při mých lekcích studenti řeknou něco špatně, upozorním je, ale opravuji jen to nutné. Spíše si dělám poznámky a pak to třeba vysvětlím. Nechceme, aby se u studenta vytvořil blok. Je dobré mluvit s nějakým partnerem, který vám dodá sebedůvěru a nebude se vám posmívat. Hlavní je prostě mluvit. Spousta lidí je nesmyslně svázaná gramatikou.

Co si myslíte o názoru některých odborníků, že by se dětem do určitého věku neměla plést zbytečně hlava dalším jazykem, než se pořádně naučí svou mateřštinu?

Podle mě to tak děti vůbec nevnímají. Prostě si ten druhý jazyk zařadí paralelně vedle češtiny. U nich to jde neuvěřitelně rychle a přirozeně. Čím mladší jsou, tím rychleji se učí. Mám kamarádky, které jsou vdané za cizince, na děti mluví oběma jazyky a děti s tím nemají nejmenší problém. Jazyky se jim nepletou. Je to spíš takové naše dospělácké vidění, protože nám se při učení ty jazyky míchají. Děti mají mozek mnohem přizpůsobivější. Moje starší dcera ví, že na nás doma má mluvit česky a na svého učitele, rodilého mluvčího, anglicky.

Jak jste se naučila angličtinu vy?

Studovala jsem v USA. V roce 1992, když u nás začínaly výměnné programy, jsem ve čtvrtáku na gymnáziu takto odjela do Ameriky. Zalíbilo se mi tam a našla jsem si tam známé, kteří mi nabídli, že když se tam vrátím studovat vysokou, což se mi nakonec povedlo, získala jsem ho na jednu malou college v Arizoně. Mohla jsem studovat a bydlet u známých, což mi ušetřilo spoustu peněz. Studovala jsem tam pak další tři roky, celkem jsem tam strávila čtyři. ①

Mortimer English Club

Metoda jazykového vzdělávání Mortimer English Club vznikla v Německu před 23 lety. Teprve před pěti lety se tato metoda začala „vyvážet“ i do zahraničí v rámci franšizového systému. Mortimer se rozrostl a v současnosti se touto metodou učí studenti už v šestnácti zemích. V Česku běží čtvrtým rokem, nyní je tu už kolem dvaceti poboček. Kateřina Dřízhalová vede od února 2011 pobočku jazykové školy Mortimer English Club v Říčanech u Prahy.